

Faites votre part de tout votre cœur

Par Dieter F. Uchtdorf
du collège des douze apôtres

Bëjeni Pjesën Tuaj me Gjithë Zemër

Nga Plaku Diter F. Uchtdorf,
i Kuorumit të Dymbëdhjetë Apostujve

Conférence générale d'octobre 2025

Faites confiance au Sauveur et engagez-vous, patiemment et diligemment, à faire votre part de tout votre cœur.

L'année dernière, lors d'un voyage en Europe, j'ai revisité mon ancien lieu de travail, la compagnie aérienne allemande Lufthansa, à l'aéroport de Francfort.

Pour former ses pilotes, la compagnie utilise plusieurs simulateurs de vol sophistiqués, capables de reproduire fidèlement les mouvements et de recréer presque toutes les situations de vol normales ou d'urgence. Durant mes nombreuses années en tant que commandant de bord, je devais, tous les six mois, effectuer un vol de contrôle sur le simulateur pour conserver ma licence de pilote. Je me souviens bien de ces moments intenses de stress et d'anxiété, mais aussi du sentiment d'accomplissement après avoir réussi le test. À l'époque, j'étais jeune et j'aimais relever ces défis.

Lors de ma visite, un dirigeant de Lufthansa m'a demandé si je souhaitais retenter l'expérience et reprendre les commandes du simulateur de vol d'un 747.

Avant même d'avoir eu le temps de réfléchir à la question, j'ai entendu une voix, étonnamment semblable à la mienne, répondre : « Oui, ça me ferait très plaisir. »

Aussitôt, un véritable tsunami de pensées m'a envahi. Cela faisait longtemps que je n'avais pas piloté de 747. Autrefois, j'étais un jeune commandant de bord sûr de lui. Maintenant, je devais honorer ma réputation d'ancien commandant de bord en chef. Allais-je me ridiculiser devant ces professionnels ?

Mais il était trop tard pour faire marche

Mirëbesojini Shpëtimtarit dhe përfshihuni me durim dhe zell, për të bërë pjesën tuaj me gjithë zemër.

Vitin e shkuar, gjatë një udhëtimi në Europë, vizitova vendin tim të vjetër të punës, linjën ajrore gjermane Lufthansa në aeroportin e Frankfurtit.

Për të trajnuar pilotët e vet, ata vënë në vepër disa simulues të sofistikuar të fluturimit duke rikrijuar një ndjesi të plotë të lëvizjeve të çdo gjendjeje normale dhe urgjence gjatë fluturimit. Gjatë viteve të mia të shumta si kapiten i linjës ajrore, duhej të kaloja me sukses një fluturim kontrolli në simuluesin e fluturimit çdo gjashtë muaj për ta mbajtur patentën e pilotit. Më kujtohen mirë ato çaste stresi dhe ankthi të madh, por edhe ndjenja e arritjes pasi e kaloja provimin. Isha i ri atëherë dhe më pëlqente fort sfida.

Gjatë vizitës sime, një nga drejtuesit e Lufthansës më pyeti a do të doja ta provoja prapë të fluturoja me simuluesin 747 edhe një herë.

Përpara se të kisha kohë ta bluaja plotësisht në mendje pyetjen, dëgjova një zë, i cili çuditërisht tingëllonte shumë si zëri im, duke thënë: "Po, do të më pëlqente shumë".

Sapo i thashë fjalët, një cunami mendimesh më vërshoi në mendje. Kishte kaluar një kohë e gjatë qëkurse kisha fluturuar me modelin 747. Në atë kohë isha i ri në moshë dhe një kapiten me vetëbesim. Epo kisha një reputacion për të ruajtur si një ish-kryepilot. A do të turpërohesha përpara këtyre profesionistëve?

Por ishte tepër vonë për t'u zbrapsur, ndaj

arrière. Je me suis installé dans le siège du commandant, j'ai posé les mains sur ces commandes familières que j'aimais tant, et j'ai ressenti à nouveau l'extase de l'envol alors que le gros porteur rugissait sur la piste et s'élançait vers l'immensité bleue.

Je suis heureux de pouvoir vous dire que le vol a été une réussite, l'appareil est resté intact, tout comme l'image que j'ai de moi.

Malgré tout, cette expérience a été pour moi une leçon d'humilité. À l'époque où j'étais au sommet de ma carrière, voler était presque devenu une seconde nature. Aujourd'hui, il me faut toute ma concentration pour accomplir les gestes de base.

Mener une vie de disciple demande de la discipline

Cette expérience dans le simulateur de vol m'a rappelé une vérité essentielle : la maîtrise de n'importe quel domaine, que ce soit le pilotage, l'aviron, le jardinage ou le savoir, exige de la discipline personnelle constante et une pratique régulière.

On peut passer des années à acquérir une compétence ou un talent. On peut travailler dur au point que cela devienne une seconde nature. Mais si l'on pense pouvoir cesser de s'exercer et d'étudier, on perd progressivement les connaissances et les capacités acquises à grand prix.

Cela vaut pour les compétences, comme l'apprentissage d'une langue, la pratique d'un instrument de musique ou le pilotage d'un avion de ligne. Et cela vaut tout autant pour le fait de devenir un disciple du Christ.

Pour faire simple, mener une vie de disciple demande de la discipline personnelle.

Ce n'est pas une démarche occasionnelle ni le fruit du hasard.

La foi en Jésus-Christ est un don, mais recevoir ce don est un choix conscient qui exige que nous nous engagions de tout notre « pouvoir, de toute [notre] pensée et de toute [notre] force ». Cela demande une pratique quotidienne, heure après heure. Cela demande un apprentissage constant et un engagement déterminé. Notre foi, c'est à dire notre loyauté envers le Sauveur, se renforce lorsqu'elle est mise à l'épreuve par l'opposition que nous rencontrons dans la condition mortelle. Elle résiste parce que nous continuons de la

u vendosa në ulësen e kapitenit, i vura duart në pultin e njohur e të dashur të komandimit dhe ndjeva, përsëri, gazmendin e fluturimit teksa avioni i madh gjëmonte përgjatë pistës dhe bëra ngritjen në qiell të hapur.

Lumturisht them se fluturimi që i sukseSSHëm, avioni mbeti i paprekur dhe po kështu edhe imazhi që kisha për veten.

Prapëseprapë, përvoja që përulëse për mua. Kur isha në kulmin tim, fluturimi më që bërë thujse diçka e natyrshme. Tani m'u desh i gjithë përqendrimi për të bërë gjërat bazike.

Dishepullimi Do Disiplinë

Përvoja ime në simuluesin e fluturimit ishte një kujtues i rëndësishëm se, për t'u bërë të zotë në çfarëdo qoftë: fluturim, bashkëveprim, këndim ose mësim, duhet disiplinë vetjake dhe praktikë.

Mund të shpenzoni vite për të fituar një zotësi ose për të zhvilluar një talent. Mund të punoni aq fort sa t'ju bëhet e natyrshme. Por nëse mendoni se kjo do të thotë që mund të ndaloni së praktikuari dhe studiuar, gradualisht do t'i humbisni njohurinë dhe aftësitë që dikur i fituat me kosto të lartë.

Kjo gjen zbatim për zotësi si të mësuarit e një gjuhe, si t'i biesh një instrumenti muzikor dhe si të drejtosh të fluturojë një aeroplan. Gjen zbatim edhe për bërjen një dishepull i Krishtit.

Thënë thjesht, dishepullimi do disiplinë vetjake.

Nuk është një përpjekje e shkujdesur dhe nuk ndodh rastësisht.

Besimi te Jezu Krishti është një dhuratë, por pranimi i dhuratës është një zgjedhje e ndërgjegjshme për të cilën duhet një zotim me gjithë "fuqinë, mendjen dhe forcën" tonë. Ai është praktikë e çdo dite. Çdo ore. Për të duhet mësim i vazhdueshëm dhe zotim i vendosur. Besimi ynë, që është besnikëria jonë ndaj Shpëtimtarit, bëhet më i fortë teksa vihet në provë kundërshtimit me të cilin përballemi këtu në vdekshmëri. Ai zgjat sepse ne vazhdojmë ta ushqejmë, sepse vazhdojmë ta vëmë në zbatim në

nourrir, nous continuons de l'exercer activement, et nous n'abandonnons jamais.

D'un autre côté, si nous n'utilisons pas la foi et son pouvoir de persuasion en agissant en conséquence, nous devenons moins sûrs de ce que nous tenions autrefois pour sacré, moins confiants dans ce que nous savions être vrai.

Des tentations qui ne nous auraient jamais attirés commencent à paraître moins révoltantes et plus séduisantes.

Le feu du témoignage d'hier ne peut nous réchauffer que pendant un certain temps. Il doit être constamment nourri pour que sa flamme reste vive.

Dans le Nouveau Testament, le Sauveur enseigne une parabole à propos d'un maître qui confie à chacun de ses serviteurs une responsabilité sacrée : une somme d'argent qu'on appelait « talents ». Les serviteurs qui utilisent leurs talents avec diligence les font fructifier. Celui qui enfouit son talent finit par le perdre.

La leçon ? Dieu nous donne des dons — sous forme de connaissance, de capacités, de possibilités — et il veut que nous les utilisions et les développons afin qu'ils soient une bénédiction pour nous et pour ses autres enfants. Cela ne se produit pas si nous les rangeons en haut d'une étagère, comme un trophée que nous admirons de temps en temps. Nos dons ne se développent et ne se multiplient que lorsque nous nous en servons.

Vous avez des dons

Vous pourriez me dire : « Frère Uchtdorf, je n'ai aucun don ni talent, du moins aucun qui ait vraiment de la valeur. » Peut-être regardez-vous d'autres personnes, dont les dons sont évidents et impressionnants, et vous vous sentez ordinaire en comparaison. Vous imaginez peut-être que, dans l'existence prémortelle, lors du grand banquet de distribution des dons et des talents, votre assiette était tristement vide, comparée aux platées débordantes des personnes qui vous entouraient.

Oh, comme j'aimerais vous prendre dans mes bras et vous faire comprendre cette grande vérité : vous êtes un être de lumière béni, l'enfant spirituel d'un Dieu infini ! Vous portez en vous un potentiel qui dépasse votre imagination.

Comme l'ont dit des poètes, vous êtes venus sur terre « en traînant des nuées de gloire » !

Vos origines sont divines. Votre destinée l'est

mënyrë aktive dhe nuk heqim dorë kurrë.

Nga ana tjetër, nëse nuk arrijmë ta përdorim besimin dhe fuqinë e tij bindëse duke vepruar me të, bëhemi më pak të sigurt për gjërat që për ne dikur ishin të shenjta, më të pasigurt për gjërat që dikur e dinim se ishin të vërteta.

Tundimet që nuk do të na kishin joshur kurrë, fillojnë të duken më pak të tmerrshme dhe më tërheqëse.

Zjarri i dëshmisë së djeshme mund të na ngrohë deri për njëfarë kohe. Ai ka nevojë për ushqim të vazhdueshëm që të vazhdojë të flakërojë fort.

Në Dhiatën e Re, Shpëtimtari dha mësim një shëmbëlltyrë rreth një pronari, i cili i dha secilit prej shërbëtorëve një shumë në mirëbesim, një sasi parash që quheshin talenta. Shërbëtorët që i përdorën me zell talentat e tyre, i shtuan paratë. Shërbëtori që e groposi talentin e tij, përfundimisht e humbi atë.

Mësimi? Perëndia na jep dhurata njohurish, aftësish, mundësish dhe Ai dëshiron që t'i përdorim e t'i shtojmë në mënyrë që të mund të na bekojnë ne dhe të bekojnë fëmijët e tjerë të Tij. Ajo nuk ndodh nëse i vëmë ato dhurata lart mbi një raft si një trofe që e admirojmë herë pas here. Dhuratat tona zmadhohen e shumëfishohen vetëm kur i vëmë në përdorim.

Juve ju Janë Dhënë Dhurata

“Por Plaku Uchtdorf”, – mund të thoni ju –, “nuk kam asnjë dhuratë ose talent, të pak-tën, asnjë aq të vlefshëm.” Ndoshta shihni të tjerë, dhuntitë e të cilëve janë të dukshme dhe mbresëlënëse dhe ndiheni tepër të zakonshëm kur krahasoheni me ta. Mund të supozoni se në ekzistencën para lindjes, ditën e banketit të madh të dhuntive dhe talenteve, pjata juaj dukej mjerisht e zbrazët veçanërisht në krahasim me pjatat e mbushura përgjithësisht të tjerëve.

O, sa do të doja të mund t'ju përqafoja dhe t'ju ndihmoja të kuptonit këtë të vërtetë të madhërishtme: Ju jeni një qenie e bekuar drite, fëmija shpirtëror i një Perëndie të pafundmë! Dhe ju mbani përbrenda një potencial përtej vetë aftësisë suaj për ta imagjinuar.

Sikurse kanë vënë në dukje poetët, ju vini në tokë “duke lëshuar tragë resh lavdie”!

Historia e origjinës suaj është hyjnore, po

aussi. Vous avez quitté le ciel pour venir ici, mais le ciel ne vous a jamais quitté !

Vous êtes tout sauf ordinaire.

Vous avez des dons !

Dans les Doctrine et Alliances, Dieu a déclaré :

« Car il y a de nombreux dons, et chacun reçoit un don par l'Esprit de Dieu.

« Les uns en reçoivent un et les autres en reçoivent un autre, afin que tous en profitent. »

Certains de nos dons sont mentionnés dans les Écritures. Beaucoup d'autres ne le sont pas.

Comme le prophète Moroni l'a dit : « Ne [niez pas] les dons de Dieu, car ils sont nombreux ; et ils viennent du même Dieu. » Ils peuvent se manifester « de différentes façons ; mais c'est le même Dieu qui opère tout en tous ».

Nos dons spirituels ne sont pas toujours spectaculaires, mais cela ne signifie pas qu'ils sont moins importants. Je vais vous en énoncer quelques-uns que j'ai remarqués chez de nombreux membres à travers le monde. Demandez-vous si vous avez reçu l'un de ces dons :

faire preuve de compassion ;
remarquer les personnes qu'on oublie facilement ;

trouver des raisons d'être joyeux ;

être un artisan de paix ;

remarquer les petits miracles ;

faire des compliments sincères ;

pardonner ;

se repentir ;

persévérer ;

expliquer les choses simplement ;

interagir positivement avec les enfants ;

soutenir les dirigeants de l'Église ;

savoir inclure tout le monde.

Ces dons ne seront peut-être pas exposés lors de la prochaine soirée de talents de votre paroisse. Mais j'espère que vous voyez à quel point ils sont précieux dans l'œuvre du Seigneur et comment, grâce à eux, vous avez pu édifier l'un des enfants de Dieu, être une bénédiction pour lui ou même le sauver. Souvenez-vous que « c'est par des choses petites et simples que de grandes choses sont réalisées ».

Alors, faisons tous notre part, aussi petite soit-elle.

ashtu edhe fati juaj. U larguat nga qielli për të ardhur këtu, por qielli nuk ka ikur kurrë prej jush!

Ju jeni gjithçka përveçse të rëndomtë.

Juve ju janë dhënë dhuratat!

Te Doktrina e Besëlidhje, Perëndia shpalli:

“Ka shumë dhuratat dhe çdo njeriu i jepet një dhuratë me anë të Shpirtit të Perëndisë.

Disave u jepet një dhuratë dhe disave u jepet një tjetër, me qëllim që të gjithë të mund të përfitojnë në këtë mënyrë.”

Disa prej dhuratave tona renditen në shkrimet e shenjta. Shumë nuk janë.

Sikurse tha profeti Moroni: “Mos mohoni dhuratat e Perëndisë, pasi ato janë shumë; dhe ato vijnë nga i njëjti Perëndi”. Ato shpërfaqen në “mënyra të ndryshme ... por është i njëjti Perëndi që vepron në çdo gjë”.

Mund të jetë e vërtetë se dhuratat tona shpirtërore nuk bien gjithmonë në sy, por kjo nuk do të thotë që janë më pak të rëndësishme. A mund t'ju tregoj disa dhuratat shpirtërore që i kam vënë re tek kaq shumë anëtarë nëpër botë? Mendohuni a jeni bekuar me një ose më shumë dhuratat si:

Shfaqja e dhembshurisë.

Vënia re e njerëzve që lihen pas dore.

Gjetja e arsyeve për të qenë të gëzuar.

Të qenit paqebërës/e.

Dallimi i mrekullive të vogla.

Dhënia e përgëzimeve të sinqerta.

Falja.

Pendimi.

Durimi.

Shpjegimi i gjërave thjesht.

Gjetja e gjuhës me fëmijët.

Mbështetja e udhëheqësve të Kishës.

Ndihma ndaj të tjerëve që ta dinë se kanë përkatësi.

Mund të mos i shihni këto dhuratat të paraqiten në një shfaqje talentesh të lagjes. Por shpresoj se mund ta shihni se sa të çmuara janë për veprën e Zotit dhe se si mund ta keni prekur, bekuar ose madje shpëtuar njërin nga fëmijët e Perëndisë nëpërmjet dhuratave tuaja. Mbajeni mend: “Nëpërmjet gjërave të vogla dhe të thjeshta gjëra të mëdha bëhen”.

Pra, le të bëjmë secili pjesën tonë të vogël.

Faites votre part

Mes chers frères et sœurs, chers amis, je prie pour que l'Esprit vous aide à reconnaître les dons et les talents que Dieu vous a accordés. Ensuite, comme les serviteurs fidèles de la parabole du Seigneur, faisons-les fructifier et magnifions-les.

Le jour viendra où nous nous tiendrons devant un Père céleste comptant pour rendre compte de notre intendance. Il voudra savoir ce que nous avons fait des dons qu'il nous a confiés, en particulier, comment nous les avons utilisés pour être une bénédiction pour ses enfants. Dieu sait qui nous sommes réellement, qui nous sommes destinés à devenir, et c'est pour cela qu'il attend beaucoup de nous.

Mais il n'attend pas de nous un acte grandiose, héroïque ou surhumain pour y parvenir. Dans le monde qu'il a créé, la progression se produit pas à pas et avec patience, mais aussi constamment et sans relâche.

Souvenez-vous que c'est Jésus-Christ qui a déjà fait la partie surhumaine en triomphant de la mort et du péché.

Notre rôle est de suivre le Christ. C'est à nous de nous détourner du péché, de nous tourner vers le Sauveur, et de marcher sur son chemin, un pas à la fois. Quand nous le faisons avec diligence et fidélité, nous finissons par nous libérer des chaînes de nos imperfections et de nos fautes, et nous nous affinons peu à peu, jusqu'au jour parfait où nous serons rendus parfaits en Christ.

Les bénédictions sont à notre portée. Les promesses sont là. La porte est grande ouverte. C'est à nous de choisir d'entrer et de commencer.

Le début sera peut-être modeste. Mais ce n'est pas grave.

Là où la foi est faible, commencez par avoir l'espérance en Jésus le Christ, et en son pouvoir de purifier et de sanctifier.

Notre Père nous demande de relever ce défi d'avoir la foi et d'être des disciples non pas comme des touristes nonchalants, mais comme des croyants sincères qui laissent derrière eux et abandonnent Babylone, et tournent leur cœur, leur esprit et leurs pas vers Sion.

Nous savons que nos efforts seuls ne suffiront pas à nous rendre célestes. Mais nos efforts peuvent faire de nous des disciples loyaux et engagés envers Jésus, le Christ, car c'est lui qui peut nous rendre célestes.

Bëjeni Pjesën Tuaj të Vogël

Vëllezërit dhe motrat e mia të dashura, të dashur miq, lutem që Shpirti t'ju ndihmojë t'i dalloni dhuratat dhe talentet që ju ka dhënë Perëndia. Më pas, ashtu si shërbëtorët besnikë në shëmbëlltërinë e Zotit, le t'i shtojmë dhe zmadhojmë ato.

Do të vijë dita kur të qëndrojmë përpara Atit tonë të dhembshur në Qiell për të dhënë llogari për kujdestarinë tonë. Ai do të dojë të dijë se çfarë bëmë me dhuratat që na dha, veçanërisht mënyrën se si i përdorëm për të bekuar fëmijët e Tij. Perëndia e di se cilët jemi në të vërtetë, cilët është synuar të bëhemi dhe prandaj pritshmëritë e Tij për ne janë të larta.

Por Ai nuk pret që ne të hedhim një hap madhështor, heroik ose mbinjerëzor për ta arritur këtë. Në botën që Ai krijoi, rritja ndodh shkallë-shkallë dhe me durim, por gjithashtu me qëndrueshmëri dhe pareshtur.

Mbani mend, është Jezu Krishti Ai që e bëri tashmë pjesën mbinjerëzore kur mposhti vdekjen dhe mëkatin.

Pjesa jonë është të ndjekim Krishtin. Pjesa jonë është t'i kthejmë shpinën mëkatit, të kthehemi nga Shpëtimtari dhe të ecim në udhën e Tij, duke i hedhur hapat një e nga një. Ndërsa e bëjmë këtë, me zell dhe besnikëri, ne përfundimisht i flakim vargonjtë e papërsosurive dhe fajëve dhe dalëngadalë rafinohe mi deri në atë ditë të përsosur kur do të përsosemi në Krishtin.

Bekimet janë të arritshme. Premtimet janë siguruar. Dera është krejt e hapur. Është zgjedhja jonë të hyjmë dhe të fillojmë nga puna.

Fillimi mund të jetë nga pak. Por kjo është në rregull.

Atje ku besimi është i dobët, fillojeni me një shpresë te Krishti Jezus dhe te fuqia e Tij për t'ju pastruar dhe për t'ju bërë të kulluar.

Ati ynë kërkon që t'i qasemi kësaj sfide besimi dhe dishepullimi jo si vizitorë rastësorë, por si besimtarë me gjithë zemër, të cilët e lënë pas dhe e braktisin Babiloninë dhe i drejtojnë zemrën, mendjen dhe hapin për nga Sioni.

Ne e dimë se vetëm përpjekjet tona nuk mund të na bëjnë çelestialë. Por ato mund të na bëjnë besnikë dhe të zotuar ndaj Jezusit Krishtit dhe Aimund të na bëjë çelestialë.

Grâce à notre Sauveur bien-aimé, il n'existe pas de situation sans issue. Si nous plaçons notre espérance et notre foi en lui, la victoire nous est assurée. Il nous promet d'accéder à sa force, à son pouvoir, à sa grâce abondante. Pas à pas, petit à petit, nous nous rapprocherons de ce grand jour parfait où nous vivrons avec lui et nos êtres chers dans la gloire éternelle.

Pour y parvenir, nous devons faire notre part aujourd'hui et chaque jour. Nous sommes reconnaissants pour les pas que nous avons faits hier, mais nous ne nous arrêtons pas là. Nous savons qu'il reste encore beaucoup de chemin à parcourir, mais nous ne laissons pas cela nous décourager.

C'est l'essence de ce que nous sommes lorsque nous suivons le Christ.

Je vous exhorte, vous, tous les membres de l'Église, ainsi que tous ceux qui veulent en faire partie, à faire confiance au Sauveur et à vous engager, patiemment et diligemment, à accomplir votre part de tout votre cœur, et je vous bénis pour que vous y parveniez, afin que votre joie soit complète et qu'un jour, vous receviez tout ce que le Père a. J'en témoigne au nom de Jésus-Christ. Amen.

Për shkak të Shpëtimtarit tonë të dashur, nuk ekziston diçka e tillë si një skenar pa fitore. Nëse e vëmë shpresën dhe besimin tonë tek Ai, fitoren e kemi të sigurt. Ai na premton qasje te forca e Tij, te fuqia e Tij, te hiri i Tij i bollshëm. Hap pas hapi, pak e nga pak, do t'i afrohemi gjithnjë e më shumë asaj dite të madhërishme e të përsosur kur do të jetojmë me Të dhe me njerëzit tanë të dashur në lavdi të përjetshme.

Për ta arritur këtë, duhet të bëjmë pjesën tonë sot dhe çdo ditë. Jemi falënderues për hapat që hodhëm dje, por nuk ndalojmë me aq. E dimë se kemi një rrugë të gjatë për të bërë, por nuk e lëmë këtë të na shkurajojë.

Ky është thelbi i asaj që jemi si ndjekës të Krishtit.

E nxit dhe e bekoj çdo anëtar të Kishës dhe cilindo që dëshiron të bëhet pjesë e saj, t'i mirëbesojë Shpëtimtarit dhe të përfshihet me durim dhe zell, për të bërë pjesën e vet me gjithë zemër, që gëzimi i tij/saj të jetë i plotë dhe që, një ditë, të marrë gjithçka që ka Ati. Për këtë unë dëshmoj, në emrin e Jezu Krishtit, amen.